

'NIET ALLEEN HULP, OOK HOOP'

Honderdduizenden vrijwilligers staan klaar om voedsel te brengen

Na jaren van economisch wanbeleid, vriendjespolitiek en corruptie staat het olierijke Venezuela nu aan de rand van de afgrond. Miljoenen Venezolanen zijn het land ontvlucht, miljoenen achterblijvers bijten letterlijk op een houtje. Oppositieleider Guaidó, die zichzelf tot staatshoofd heeft uitgeroepen, heeft deze zaterdag uitgekozen als dag waarop de broodnodige humanitaire voedselhulp de grens over gebracht moet worden om de nood van de bevolking te verlichten. Als de soldaten tenminste geen bloedbad aanrichten nu Maduro de grens heeft gesloten.

door **Sandra Korstjens**

Een grote metalen deur zwaait piepend open. Aan de andere kant ligt een stoffig binnenplaatsje. Langs een kale stenen muur staat een rijtje plastic stoelen opgesteld in de schaduw. Een groepje jonge Venezolanen rust er uit. Ze zijn net aangekomen in de Colombiaanse grensstad Cúcuta en vol verwachting van wat er de komende dagen gaat gebeuren.

„We zijn hier om ervoor te zorgen dat humanitaire hulp naar Venezuela wordt gebracht”, vertelt studente Johana Barrera enthousiast. „Deze hulp gaat heel veel mensen helpen die nu dood gaan van de honger en die geen medicijnen hebben.”

De jonge Venezolanen hebben zich samen met honderdduizenden landgenoten aangemeld als vrijwilliger. Daarmee gaven ze gehoor aan de oproep van oppositieleider Juan Guaidó, die zichzelf exact een maand geleden uitriep tot president van Venezuela.

Inmiddels wordt Guaidó door tientallen landen als staatshoofd erkend. Vorige week kondigde hij aan dat zaterdag 23 februari de dag moet worden waarop huma-

nitaire noodhulp naar Venezuela zal worden gebracht. Het belangrijkste verzamelpunt van die hulp is het Colombiaanse Cúcuta.

Alfonso Caro (28) loopt druk bellend over de binnenplaats. Hij heeft al dagenlang amper geslapen. „Ik heb in de auto hier naartoe gelukkig even mijn ogen kunnen sluiten.” Alfonso begeleidt de vrijwilligers die net zijn gearriveerd in Colombia. Deze nacht zal hij bij hen blijven. Ook al zijn er geen matrassen of dekens te

bekennen. „Het maakt ons nu niet meer uit om op de grond te slapen, honger te lijden of het koud te hebben. Want we weten dat de beloning groter is.”

Zelf woont Alfonso al vijf jaar in Cúcuta. In Venezuela zette hij zich als activist onder meer in voor de vrijlating van politieke gevangenen. Maar hij werd geïntimideerd en bedreigd door de geheime dienst en vluchtte in 2014 samen met een aantal collega's naar Colombia. Twee van hen, Lorent Saleh en Gabriel Valles,

werden Colombia uitgezet en zaten jarenlang in een beruchte gevangenis in Venezuela. Daar werden ze psychisch en fysiek gemarteld.

Alfonso wist zijn eigen uitzetting ternauwernood te voorkomen. Op de vraag wat er gebeurt als hij teruggaat, antwoordt hij stellig: „Dan word ik opgepakt en ze kunnen me zelfs laten verdwijnen.” Hij staart naar de heuvels aan de andere kant van de grens. Plotseling worden zijn ogen vochtig. „Sorry dat ik zo emotioneel word. Maar ik zou zo graag willen dat ik gewoon weer naar Venezuela kon gaan.”

Door de ontwikkelingen van de afgelopen weken heeft Alfonso eindelijk weer nieuwe hoop gekregen om terug te keren naar zijn vaderland. „Het is een geweldig gevoel, dat we zo dichtbij de vrijheid zijn. Dat er eindelijk een einde komt aan onze strijd.” De noodhulp is in zijn ogen cruciaal om dat doel te bereiken. „Het is niet alleen hulp, het is hoop voor

het Venezolaanse volk.”

De ongeveer 600.000 ton aan hulpgoederen voor zijn land ligt nu nog opgeslagen in twee grote pakhuizen pal naast de grens. Het is niet te missen waar de hulp vandaan komt: 'Dit product is een geschenk van het Amerikaanse volk', staat er op de zijkant van de dozen. Het is een doorn in het oog van zittend president Nicolás Maduro, die niet bereid is zijn macht op te geven.

Volgens Maduro is er sprake van een show die door de VS is georganiseerd, omdat ze zijn olierijke land willen binnenvallen. Of een Amerikaanse invasie echt op handen is, is lastig te voorspellen. Maar president Trump heeft meerdere keren gezegd dat alle opties op tafel liggen.

Guaidó hoopt intussen vooral het Venezolaanse leger voor het blok te zetten. Tot nu toe zijn zij Maduro trouw gebleven. Maar zullen ze ook nu nog zijn bevelen opvolgen en de hulpgoederen tegenhouden? Een

De 38-jarige Yaneidi Guzman, is in de afgelopen drie jaar een derde van haar lichaamsgewicht kwijtgeraakt, niet uit vrije wil maar door een gebrek aan betaalbaar voedsel. De inwonster van Caracas hoopt van ganser harte dat het de oppositie lukt om het broodnodige voedsel vandaag de grens over te krijgen. „Ik hoef niet rijk te zijn, maar ik wil mijn kinderen te eten kunnen geven”, aldus Guzman.

FOTO REUTERS

groot deel van de soldaten heeft tenslotte zelf families die amper te eten hebben.

Veel hulporganisaties maken zich zorgen over de manier waarop de humanitaire hulp inzet is geworden van een politiek steekspel. Maar volgens de directeur van de Colombiaanse organisatie die de inzameling begeleidt is dat niet nodig.

„Kijk, ik ben een hulpverlener”, legt Eduardo José González uit tussen alle dozen gevuld met rijst, blikjes tonijn en wc-papier. „Er is hier vlakbij sprake van enorm menselijk lijden en ze hebben gewoon hulp nodig. Ik hoop dat alle landen zich over het politieke thema heen kunnen zetten en gaan kijken naar de humanitaire kant van dit probleem.”

Maar niet iedereen gelooft dat deze hulp de oplossing zal zijn. „Ik kan er niet op wachten”, zucht de 23-jarige Valéria Tortolero, die vanuit Venezuela onderweg is naar de Colombiaanse stad Medellín. „Ze zeggen dat de regering elke dag kan vallen. Maar zelfs dan duurt het zeker nog tien jaar voordat het land er weer bovenop is. Ik ga liever op zoek naar vrijheid aan deze kant van de grens.”

Studente Johana Barrera is een van die honderdduizenden die enthousiast reageerden op de oproep van Guaidó om voedsel de grens over te brengen.

FOTO'S: PIETRO VAROLI GUIMARAES

Voor Alfonso Caro is vandaag de dag waarop hij lang gewacht heeft. Jaren geleden ontvluchtte hij zijn moederland uit angst voor Maduro's geheime dienst.